

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 385/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		A. S.

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przepis art. 286 § 1 kk określa odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej.</p> <p>Przestępstwo to może być popełnione tylko umyślnie i to wyłącznie w zamiarze bezpośrednim, szczególnie zabarwionym – kierunkowym, obejmującym zarówno cel (osiągnięcie korzyści majątkowej), jak i sposób działania (wprowadzenie w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności). Zamiar bezpośredni kierunkowy oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić</p>			

się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania. W związku z tym do przestępstwa oszustwa nie dochodzi zarówno wtedy, jeżeli jeden z przedstawionych elementów nie jest objęty świadomością sprawcy, jak i wówczas, jeżeli któregoś z nich sprawca nie chce, lecz tylko się godzi. (vide wyrok SN z dnia 19 lipca 2007r., V KK 384/06, LEX nr 299205; wyrok SN z dnia 03 kwietnia 2007r., III KK 362/06, LEX nr 296749) Dla przyjęcia odpowiedzialności z art. 286 § 1 kk konieczne jest nadto wykazanie, na podstawie dowodów, że sprawca swym bezpośrednim i kierunkowym zamiarem obejmował nie tylko wprowadzenie w błąd (wyzyskanie błędu itp.) i działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, lecz także, że w momencie działania mającego na celu uzyskanie świadczenia obejmował swym bezpośrednim i kierunkowym zamiarem okoliczność, iż osoba rozporządzająca mieniem czyni to z niekorzyścią dla siebie. (vide wyrok SN z dnia 6 listopada 2003 r.,

II KK 9/03, LEX nr 83773; wyrok SN z dnia 03 lipca 2007r., II KK 327/06, LEX nr 450389).

Zgodnie z art. 270 § 1 kk kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przedmiotem przestępstwa z art. 270 § 1 kk jest zatem dokument. Legalna definicja tego pojęcia zawarta jest w art. 115 § 14 kk w świetle którego, dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Nie ma znaczenia przy tym, czy dokument ma charakter urzędowy, czy prywatny. Dla realizacji znamion podrobienia (czy przerobienia) dokumentu nie ma znaczenia, czy jego treść odpowiada stwierdzonemu w nim stanowi faktycznemu. Obojętne są techniczne sposoby przerobienia dokumentu – może to nastąpić zwłaszcza przez dopiski, przekreślenia, wywabienia treści, a w odniesieniu do dokumentów na

elektronicznych nośnikach informacji użycie odpowiednich urzędów, przede wszystkim komputera. Trzecią, niezależną postacią przestępstwa z art. 270 § 1 kk jest używanie jako autentycznego lub podrobionego lub przerobionego dokumentu. Przez to pojęcie należy rozumieć użycie funkcji dokumentu (jego prawnego znaczenia), a nie fizyczne użycie go jako przedmiotu. Nie ma więc charakteru przestępnego używania samo posiadanie przy sobie sfałszowanego prawa jazdy czy dowodu rejestracyjnego, będzie nim natomiast okazanie tego dokumentu organowi przeprowadzającemu kontrolę (vide R.A. Stefański (red.), Kodeks karny. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2017).

Zgodnie zaś z art. 13 § 1 kk odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, w ocenie sądu zarówno oskarżony A. S. jak i inni ustaleni współsprawcy tego czynu, usiłując doprowadzić spółkę (...) P. sp. j. Poryte ul. (...), (...)- (...) S. do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem w kwocie 30. 640 zł byli w oczywisty sposób motywowani tylko i wyłącznie celem osiągnięcia korzyści majątkowej. Działali przy tym w sposób przemyślany i kierunkowy. Posłużyli się w tym celu fałszem, celowo wprowadzając przedstawicieli spółki w błąd. Błąd polegał na tym, że w przedstawicielach spółki mylnie wytworzono wyobrażenie, że fikcyjna postać o zmyślonych danych (...) jest faktycznie zainteresowana nabyciem nawozu rolniczego o łącznej wadze 22 ton. Tak nie było. Dodatkowo, sprawcy w celu tym przedstawili pracownikowi spółki podrobione potwierdzenie przelewu opiewające na kwotę 30 640 zł. W rzeczywistości taki przelew nie został zrealizowany. Sprawcy, w tym A. S., swojego przestępczego przedsięwzięcia w tym przypadku nie zrealizowali (zakończyli czyn jedynie na formie stadialnej usiłowania), albowiem wspólnik spółki zorientował się w oszustwie, tj. poddał w wątpliwość podrobiony dokument potwierdzający przelew i na czas wstrzymał rozładowanie transportu. Stąd też w kwalifikacji prawnej przyjęto art. 13 § 1 kk.

Z kolei art. 64 § 1 kk został ujęty

w kwalifikacji prawnej, albowiem oskarżony A. S. w przeszłości był wielokrotnie karany sędownie za oszustwa. Odbywał również w przeszłości karę pozbawienia wolności. I tak wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 05 listopada 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 149/08 skazany został na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności. Orzeczoną karę pozbawienia wolności odbywał od dnia 29.09.2012 r. do 08.10.2012 r. Na poczet kary zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22.03.2006 r. do dnia 22.03.2006 r., od dnia 20.06.2008 r. do dnia 09.02.2009 r. i od dnia 28.02.2009 r. do dnia 28.06.2012 r. Wyrok powyższy został objęty wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Pieszku z dnia 27 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 262/11, gdzie orzeczono wobec skazanego kary łączne 4 lat i 2 lat pozbawienia wolności. Początek kary przypada na dzień 17.02.2019 r. g. 20.00 koniec kary to 16.02.2021 r. g. 20.00. Ponadto, wyrokiem tego sądu został skazany w dniu 22 lutego 2010 r. w sprawie II K 218/08 za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Początek kary ustalono na dzień 22.05.2017 r. g. 20.00 zaś koniec kary przypadał w dniu 17.02.2019 r. g. 20.00. na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 08.10.2012 r. do dnia 10.01.2013 r. Nadto, wyrokiem tut. Sądu z dnia 05 lutego 2008 r. został skazany w sprawie o sygn. akt V K 699/07 za czyn z art. 286 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zwieszeniem jej wykonania na okres próby oraz na karę grzywny. Ponadto, wyrokiem tut. sądu z dnia 19 lipca 2016 r. w sprawie II K 226/15 na karę 2 lat pozbawienia wolności. Początek kary został wyznaczony na dzień 08.07.2027 r. g. 20.00, a koniec kary na dzień 21.04.2028 r. g. 20.00. Na poczet kary zaliczono okres od dnia 26.02.2014 r. do dnia 14.05.2015 r. Natomiast wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt II K 229/15 został skazany za czyny z art. 286 § 1 kk i inne na karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie o sygn. akt II K 336/18 A. S. został skazany na karę 2 lat i 2 miesięcy

<p>pozbawienia wolności za czyn z art. 264 § 3 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, który popełnił działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Mając na uwadze powyższe, jak i datę popełnienia zarzucanego mu aktualnie czynu (tj. w dniu 15 października 2015 roku) należało przypisać oskarżonemu do kwalifikacji prawnej art. 64 § 1 kk, skoro dopuścił się jego popełnienia w ciągu 5 lat po odbyciu 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne.</p>			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. S.			<p>- kara 9 miesięcy pozbawienia wolności została orzeczona zgodnie z wnioskiem oskarżonego A. S. z dnia 06 sierpnia 2019 r. (vide k. 1583) złożonym w trybie art. 338a kpk i rozpatrzonym zgodnie z art. 343a kpk.</p> <p>- Zgodnie z art. 14 § 1 kk Sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa.</p> <p>- Zgodnie zaś z art. 11 § 1, 2 i 3 kk ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo. Jeżeli czyn wyczerpuje znamiona</p>

określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej (tak jak w niniejszym przypadku z art. 286 § 2 kk i 270 § 1 kk), sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. W wypadku określonym w § 2 sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Karę najsurowszą przewidywał w tym wypadku art. 286 § 1 kk.

- Sprawca przestępstwa z art. 286 § 1 kk podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Przy uwzględnieniu art. 64 § 1 kk (recydywa) do lat 12.

- Zaproponowana przez samego oskarżonego i orzeczona w wyroku kara 9 miesięcy pozbawienia wolności mieści się zatem w granicach ustawowych, przy uwzględnieniu stwierdzonych obostrzeń. Wymierzając oskarżonemu karę za popełnione przestępstwa, przy uwzględnieniu omówionych wyżej obostrzeń wymiaru kary wynikających z art. 64 § 1 kk, Sąd niezależnie oparł się także na dyrektywach

wymiaru kary określonych w art. 53 kk, uwzględniając zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające. Do tych ostatnich niewątpliwie należał fakt, że oskarżony działał w sposób przemyślany i zaplanowany. Ponadto, oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany sędownie, co również należało poczytać oskarżonemu za okoliczność obciążającą. Aktualnie ww. odbywa karę pozbawienia wolności do 2039 roku. Jeżeli sprawcy nie można już wychować, należy go izolować.

- Jaskrawość i uporczywość zachowań oskarżonego zdaniem sądu prowadziła do jednoznacznego wniosku, że A. S. w sposób rażący lekceważył obowiązujący porządek prawny i orzeczenia Sądów. Nie wykorzystał danej mu przez Sąd szansy na poprawę swojego postępowania. Stosowane wobec niego uprzednio kary pozbawienia wolności nie przyniosły spodziewanych rezultatów i nie stanowiły dla oskarżonego żadnej nauki. Oskarżony jest recydywistą uporczywym. W konsekwencji brak jest wobec A. S. pozytywnej prognozy kryminologicznej. Jedynie surowa bezwzględna kara o charakterze izolacyjnym,

			<p>wobec nieodpowiedzialnej i lekceważącej rozstrzygnięcia Sądów postawy oskarżonego, spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej. Społeczeństwo, w tym także potencjalni pokrzywdzeni, muszą mieć zagwarantowane poczucie bezpieczeństwa. Wymiar sprawiedliwości powinien zdecydowanie reagować na działania podobne tym, których dopuścił się oskarżony. W ocenie Sądu oskarżonego należy odizolować od społeczeństwa, co przyczyni się do poprawy ogólnego bezpieczeństwa. Orzeczone rozstrzygnięcie zagwarantuje również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej</p>			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

Oskarżony poddał się karze za powyższy czyn, pośrednio przyznając się do jego popełnienia.

Sąd uwzględnił powyższy wniosek oskarżonego, albowiem okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budziły wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazywała, że cele postępowania zostaną osiągnięte. Ponadto, Prokurator nie sprzeciwił się temu wnioskowi (zostały spełnione przesłanki z art. 343a § 2 kpk).

Okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości w kontekście 343a kk, albowiem oskarżony był na miejscu popełnienia przestępstwa w K. i K., podwiózł A. W. oraz D. F.. Ponadto, A. W. wskazywał w toku postępowania przygotowawczego na rolę oskarżonego w tym oszustwie. Z zeznań świadka R. K. (k. 1226v. – (...), k. 250 – 252) wynikało, że oskarżony wiedział w jakim celu jego ówcześni współlokatorzy przyjechali do świadka. Oskarżony wiedział, iż W. i F. nie są przedstawicielami żadnej firmy, nie zajmują się handlem nawozami,

nie posiadają żadnej gotówki. Oskarżony, gdy zorientował się, że do transakcji nie dojdzie (pokrzywdzony rozpoznał oszustwo) natychmiast opuścił miejsce zdarzenia.

W trybie art. 338a kpk oskarżony, któremu zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat (chodzi o zagrożenie wynikające z sankcji przepisu ustawy karnej), może złożyć wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, a także wydanie określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu. Wniosek, o którym mowa, można złożyć do czasu doręczenia oskarżonemu zawiadomienia o terminie rozprawy. Chodzi o pierwszy termin rozprawy. W literaturze podnosi się jednak, w ocenie sądu zasadnie, że skoro w art. 338a kpk nie ma wyraźnego zastrzeżenia, iż chodzi o pierwszą rozprawę, to należy przyjąć, że termin ten odżywa w przypadku prowadzenia rozprawy od początku, np. na skutek uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania

<p>sądowi meriti (Świecki D. (red.), Augustyniak B., Eichstaedt K., Kurowski M. Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany).</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II.</p>	<p>Sąd zwolnił oskarżonego A. S. od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa. Biorąc pod uwagę fakt, że oskarżony w chwili obecnej odbywa w zakładzie karnym karę pozbawienia wolności do 2039 r., nie dysponuje stałym źródłem utrzymania, majątkiem większej wartości, Komornik zlicytował mu nieruchomość oraz z uwagi na fakt, że została orzeczona względem niego kara bezwzględnego pozbawienia wolności i obowiązki naprawienia wyrządzonej szkody w innej sprawie. Obciążanie go kosztami procesu byłoby niecelowe i praktycznie w przyszłości niemożliwe do wyegzekwowania.</p>	
<p>1.1 Podpis</p>		